

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoKR/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117222486
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7117222486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., v spore žalobcu: JUDr. Miroslav Vereb, správca úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, Jazerná 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964, so sídlom správcu Hrnčiarska 3, 040 01 Košice, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Filip Balla s.r.o., Hlavná 15/24, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 56 101 716, proti žalovanému: Ing. Milan Polončák, PhD., správca úpadcu SSIM, a. s., Košice v konkurze, Zbrojničná 12, 040 01 Košice, IČO: 31 702 627, so sídlom správcu Vojenská 12, 040 01 Košice, právne zastúpený: JUDr. Oľgou Kmeťovou, CSc., advokátkou, Važecká 4, 040 12 Košice, o vylúčenie majetku zapísaného do oddelenej podstaty, alternatívne o zaplatenie 378.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Košice z 19. júla 2024, č. k. 32Cbi/5/2023 – 433, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok Mestského súdu Košice z 19. júla 2024, č. k. 32Cbi/5/2023 – 433.
- II. Žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.); žalovanému priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.).
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou, ktorú doručil súdu prvej inštancie dňa 2.10.2017 pôvodne domáhal vylúčenia majetku úpadcu MERCURIUS, spoločnosť s ručením obmedzeným Košice, Jazerná č. 3, 040 12 Košice, IČO: 31 704 964 (ďalej len „MERCURIUS“), evidovaný na LV č. XXXX A. B. XXXX, k. ú.: C. D. (ďalej len „predmetný majetok“) zapísaný do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa B. E. F., A., v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu SSIM, a.s., IČO: 31 702 627 (ďalej len „SSIM“).
3. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky na zapísanie majetku MERCURIUS ako tretej osoby do súpisu konkurznej podstaty úpadcu SSIM v zmysle § 79 ods. 1 ZKR, pretože výzva žalovaného nebola doručená takým spôsobom, aby sa dostala do dispozičnej sféry MERCURIUS, keďže náhradné doručenie je vylúčené.
4. Súd prvej inštancie žalobu zamietol rozsudkom z 2.4.2019, č. k. 32Cbi/22/2017 - 102, ktorý bol potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu z 26.11.2020, č. k. 3CoKR/18/2019 - 145. Na základe dovolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) uznesením z 25.1.2023 sp. zn. 1Obdo/1/2022 obe rozsudky súdov nižšej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Poukázal súd prvej inštancie, že dovolací súd dospel k záveru, že ZKR spôsob doručovania výzvy správcom osobitne neupravuje a nevyžaduje ani, aby správca doručoval výzvu adresátovi do vlastných rúk. Ustanovenia C.s.p. je možné aplikovať iba na doručovanie písomnosti súdom, nie správcom. Výzvu tretej osobe podľa § 79 ods. 1 ZKR je možné prirovnať k výzve - oznámeniu záložného veriteľa o začatí výkonu záložného práva podľa § 151l Občianskeho zákonníka. Ide o jednostranný právny úkon správcu, ktorý nadobudne právne účinky vtedy, ak sa dostane do dispozičnej sféry osoby, ktorej je určený (teória dôjdenia), pod ktorým spojením je potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu, stačí ak mal objektívne príležitosť tak urobiť. Dovolací súd považoval za nespornú skutočnosť, že žalovaný ako správca doručoval výzvu adresátovi (MERCURIUS) prostredníctvom pošty. Z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. z 24.3.2017 vyplýva, že doporučená listová zásielka adresovaná spoločnosti MERCURIUS s podacím číslom G. sa vrátila odosielateľovi (žalovanému) s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Za nespornú skutočnosť dovolací súd považoval aj to, že na odovzdávacom mieste (u adresáta zásielky) neboli splnené podmienky na dodávanie zásielok (nenachádzala sa tam žiadna domová listová schránka označená menom spoločnosti, prípadne, že by adresát oznámil Slovenskej pošte, a.s. osobu, ktorá by bola všetky jeho poštové zásielky oprávnená preberať).

6. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že uznesením z 26.1.2024 pripustil rozšírenie žaloby o eventuálny petit, ktorým žalobca žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 378.000,- eur s úrokom z omeškania 12,25 % ročne od 1.9.2023 do zaplatenia z dôvodu, že žalovaný už scudzil predmetný majetok na dražbe.

7. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu o dražbe predmetného majetku v priebehu sporu. Poukázal, že výťažok z dražby nebol vyplatený zabezpečenému veriteľovi, ktorý si do konkurzného konania oboch úpadcov prihlásil svoju zabezpečenú pohľadávku. Dôvodil, že splnil všetky zákonné podmienky na zapísanie predmetného majetku tretej osoby (MERCURIUS) do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v konkurze úpadcu SSIM, poukazujúc na § 79 ZKR v spojení s § 45 Občianskeho zákonníka, preto je žaloba nedôvodná.

8. Uviedol súd prvej inštancie, že mal vykonaným dokazovaním preukázané a v konaní nebolo sporné, že: (i) konkurzné konanie na úpadcu SSIM začalo uznesením konkurzného súdu z 12.10.2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 201/2016 z 19.10.2016 a konkurz bol vyhlásený uznesením z 30.1.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 25/2017 zo 6.2.2017, s účinkami odo dňa 7.2.2017; (ii) konkurzné konanie na úpadcu MERCURIUS začalo uznesením konkurzného súdu z 9.1.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 10/2017 zo 16.1.2017 a konkurz bol vyhlásený uznesením z 15.5.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 96/2017 z 22.5.2017, s účinkami odo dňa 23.5.2017; (iii) pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu MERCURIUS bol úpadcovi uznesením z 15.3.2017 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 58/2017 z 23.3.2017 ustanovený predbežný správca /žalobca/; (iv) žalovaný listom z 20.3.2017 - Výzvou správcu na zaplatenie 2.655.513,51 eur vyzval MERCURIUS v zmysle § 79 ZKR, ktorý bol doručovaný MERCURIUS ako doporučená listová zásielka, s podacím číslom G., prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., pričom z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. z 24.3.2017 vyplýva, že táto doporučená listová zásielka adresovaná MERCURIUS sa vrátila odosielateľovi s poznámkou pošty „adresát neznámy“; (v) na adrese sídla adresáta doporučenej listovej zásielky / MERCURIUS, Jazerná 3, 040 12 Košice/, teda na odovzdávacom mieste /u adresáta zásielky/ neboli splnené podmienky na dodávanie zásielok /nenachádzala sa tam žiadna domová listová schránka označená menom spoločnosti, prípadne, že by adresát zásielky bol oznámil Slovenskej pošte, a.s. osobu, ktorá by bola všetky jeho poštové zásielky oprávnená preberať/; (vi) v Obchodnom vestníku č. 65/2017 z 3.4.2017 bola zverejnená Výzva žalovaného, ktorou ako správca vyzval MERCURIUS v zmysle § 79 ZKR; (vii) v čase zverejnenia Výzvy žalovaného z 3.4.2017 bol žalobca predbežným správcom úpadcu MERCURIUS.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že spornou v konaní je otázka, či výzva žalovaného ako správcu úpadcu SSIM, tretej osobe – MERCURIUS (ktorá mala plniť za úpadcu SSIM jeho veriteľovi) bola doručená v zmysle § 79 ZKR, teda či mohlo dôjsť k zapísaniu majetku MERCURIUS do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa žalovaným v konkurznom konaní úpadcu SSIM. Ak by sporná otázka bola vyriešená v prospech žalovaného, tak následné zapísanie majetku tretej osoby (MERCURIUS) by

bolo oprávnené, pretože v konaní bolo preukázané splnenie ostatných podmienok, v zmysle ustanovení ZKR na zápis majetku tretej osoby do súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v konkurze úpadcu SSIM.

10. Súd prvej inštancie mal z výpisu z obchodného registra úpadcu MERCURIUS preukázané, že odo dňa 19.5.2010 je ako adresa sídla uvedená: Jazerná 3, 040 12 Košice.

11. Konštatoval súd prvej inštancie, že údaje uvedené v obchodnom registri sa považujú za pravdivé a správne, najmä voči tretím osobám. Za ich pravdivosť a aktuálnosť zodpovedá samotná zapísaná spoločnosť, konajúca prostredníctvom svojho štatutárneho orgánu.

12. Žalobca v konaní zotrval na tvrdeniach, že nedošlo k splneniu podmienok na zápis sporného majetku úpadcu MERCURIUS do súpisu majetku oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa v konkurze úpadcu SSIM, poukazujúc na závery dovolacieho súdu, že nebolo preukázané reálne doručenie výzvy žalovaného podľa § 79 ZKR, teda nemohli nastať účinky, ktoré ZKR predpokladá pred samotným zápisom majetku tretej osoby do súpisu majetku úpadcu SSIM.

13. Žalovaný poukázal, že hmotnoprávnym ustanovením pre tzv. teóriu dôjdenia je § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom právny názor k nemu bol vyslovený vyššími súdnymi autoritami vo viacerých súdnych rozhodnutiach, v ktorých dovolací súd zaujal jednoznačné stanovisko, totožné ako v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020, sp. zn. 5Cdo/129/2010, sp. zn. 4Cdo/90/2023 a rozhodnutie NS SR publikované v zierke stanovísk a rozhodnutí NS SR pod R 1/2021. Z predmetných rozhodnutí vyplýva právny názor, že § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje režim doručovania hmotnoprávných úkonov. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď dôjde. Pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných právnych úkonov predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t. j. dostane sa do jeho dispozičnej sféry, čo znamená objektívnu možnosť adresáta - neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznamil s obsahom hmotnoprávneho úkonu. Postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Teória dôjdenia vychádza z toho (pre perfektnosť prejavu vôle), že nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože by adresát právneho úkonu mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť, napr. nepreberaním zásielok, ale rozhodujúce je objektívne hľadisko - preukázanie, že adresát právneho úkonu mal reálnu možnosť sa oboznámiť s prejavom vôle. Na preukázanie doručenia zásielky je potrebné preukázať doklad o jej doručení, pričom takýmto dokladom môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať. Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť a aj právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Z podstaty doručovania zásielok pre subjekty vyplýva aj povinnosť zabezpečiť si v mieste alebo určenej osobe prijímanie zásielok (pre prípady vyhýbania sa prevzatiu zásielok adresátom, či zmarenie doručenia zásielky hoc aj z nebanlivosti). Žalovaný splnil všetky povinnosti v zmysle ZKR na zápis majetku tretej osoby do súpisu úpadcu SSIM, pretože výzva v zmysle § 79 ods. 1 ZKR bola doručená do dispozičnej sféry tretej osoby - MERCURIUS v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka na adresu sídla MERCURIUS, ktorá je uvedená vo výpise z obchodného registra (splnenie podmienok „teórie dôjdenia“ jednostranného právneho úkonu do dispozičnej sféry adresáta) a teda MERCURIUS mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s právnym úkonom žalovaného, ktorý mu bol adresovaný.

14. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa ustanovení § 28 ods. 1 a 4, § 67, § 69 ods. 1 písm. a), § 76, § 77, § 78 ods. 1 a 2, § 78 ods. 5, § 79 ods. 1 a 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“). Ďalej podľa § 18, § 19 až § 20a, § 34, § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka; § 2 ods. 3 a 4, § 3a, § 27 Obchodného zákonníka a § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 10 zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri.

15. Dôvodil súd prvej inštancie, že výzva tretej osobe podľa § 79 ods. 1 ZKR (ďalej len „Výzva“) je jednostranný právny úkon, ktorý smeruje k vzniku oprávnenia správcu na zápis majetku tretej osoby do súpisu majetku úpadcu, odlišného od vlastníka tohto majetku, ktorým je zvyčajne tretia osoba, ktorej smerovala Výzva. Zákon nevyžaduje, aby Výzva bola doručená tretej osobe do vlastných rúk a teda na jej doručenie je možné aplikovať tzv. „teóriu dôjdenia“, ktorá znamená objektívnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s prejavom vôle, ktorý smeruje do jej dispozičnej sféry.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že adresát Výzvy (MERCURIUS) mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom Výzvy aj napriek tomu, že reálne jej doručenie zmaril svojím konaním, čo nemôže byť na ťarchu žalovaného ako odosielateľa Výzvy. S poukazom na to, že žalovaný zverejnil Výzvu aj v Obchodnom vestníku č. 65/2017 z 3.4.2017, teda umožnil tretej osobe, voči ktorej už v tom čase bolo začaté konkurzné konanie sa s touto skutočnosťou oboznámiť. Túto možnosť mal už samotný žalobca, ktorý bol ustanovený za predbežného správcu dlžníka – MERCURIUS. Predbežný správca v zmysle ustanovenia § 21 ZKR má rovnaké oprávnenia ako správca v konkurze ohľadom zisťovania majetku dlžníka.

17. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že pri doručení Výzvy v zmysle § 79 ods. 1 ZKR boli splnené podmienky tzv. teórie dôjdenia a tretia osoba – MERCURIUS, mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle žalovaného - jednostranným právnym úkonom smerujúcim k zápisu majetku tretej osoby do súpisu majetku úpadcu SSIM, keďže sa dostala do dispozičnej sféry MERCURIUS.

18. Keďže žalovaný zapísal predmetný majetok tretej osoby - MERCURIUS do súpisu majetku úpadcu SSIM dôvodne, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

19. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

20. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p./ Namietal správnosť záverov súdu prvej inštancie, že v posudzovanej veci bol dodržaný zákonný postup podľa § 79 ods. 1 ZKR. S poukazom na závery právnej doktríny, podľa ktorých: „Správca zapíše majetok tretej osoby do súpisu len vtedy, ak tretia osoba na základe písomnej výzvy správcu nesplní za úpadcu záväzok (pohľadávku veriteľa) zabezpečený jej majetkom do 30 dní od doručenia výzvy. Doručenie výzvy tretej osobe je podmienkou zápisu tohto majetku do oddelenej podstaty toho zabezpečeného veriteľa, ktorého pohľadávku zabezpečuje. V praxi dochádza často k tomu, že správca nemôže doručiť tretej osobe výzvu na zaplatenie pohľadávky, ktorú tretia osoba svojím majetkom zabezpečuje. Správca potom nemôže zapísať tento majetok do súpisu, a teda ho nemôže speňažiť. Akékoľvek snahy o aplikáciu ustanovení C.s.p., ktoré upravujú fikciu doručenia sú neprijateľné. Ustanovenia C.s.p. o doručovaní sa aplikujú len na doručovanie písomností súdu. Výzvu správcu na zaplatenie zabezpečovanej pohľadávky je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon.“ (ĐURICA, Milan. § 79 [Majetok tretích osôb zabezpečujúci záväzky úpadcu]. In: ĐURICA, Milan. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. 4. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 649–650). Dôvodil, že teória dôjdenia, podľa ktorej je účinnosť hmotnoprávneho prejavu vôle podmienená jeho skutočným dôjdením do dispozičnej sféry adresáta, je všeobecným platným pravidlom pre hmotnoprávne úkony. Pokiaľ žalovaný riadne nedoručil žalobcovi (tretej osobe) výzvu na zaplatenie pohľadávky podľa § 79 ZKR, žalovanému nevzniklo oprávnenie zapísať majetok vo vlastníctve MERCURIUS do súpisu oddelenej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok SSIM. Výzva podľa § 79 ods. 1 ZKR sa do dispozičnej sféry žalobcu nikdy nedostala.

21. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že súd prvej inštancie v konaní vyhodnotil otázku doručenia Výzvy nie fikciou doručenia podľa C.s.p., ale aplikoval režim doručovania hmotnoprávnych úkonov podľa ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uplatniac takzvanú teóriu dôjdenia, kde sa pri hmotnoprávnych úkonoch nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností zachytávajúcej právny úkon. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil. Postačuje, že mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle. Teória dôjdenia vychádza z toho, že z hľadiska pôsobenia (perfektnosti) prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu, pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností. Rozhodujúce je objektívne hľadisko. Ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právneho úkonu obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená kontaktnou adresou s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým,

že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Na preukázanie doručenia Výzvy je potrebné vyžadovať doklad o jej doručení, ktorým môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, nakoľko zásielka musí byť doručená do dispozičnej sféry adresáta. Z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 24.3.2017 žalovaný zistil, že doporučená listová zásielka adresovaná MERCURIUS s podacím číslom G. sa vrátila odosielateľovi (žalovanému) s poznámkou „adresát neznámy“. Skutočnosť, že na odovzdávacom mieste neboli splnené podmienky na dodávanie zásielok stanovené poštovými podmienkami – Všeobecná časť (vnútroštátny styk), keď na uvedenej adrese chýbalo označenie spoločnosti preukazujúce, že má na uvedenej adrese svoje sídlo a nenachádzala sa tam žiadna domová listová schránka označená menom tejto spoločnosti, do ktorej by sa zásielky jej určené doručovali, pričom spoločnosť MERCURIUS neoznámila ani Slovenskej pošte, a.s., kde a kto bude jej všetky poštové zásielky preberať, nemôže byť na ujmu žalovaného. Aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať (keby mal zriadenú schránku na prijímanie zásielok, čo však v danom prípade vedome nevykonali), je preukázaním doručenia adresátovi (dôjdenia do dispozičnej sféry adresáta). V prípade akceptovania názoru žalobcu o skutočnom doručení Výzvy, by k doručeniu Výzvy alebo akéhokoľvek iného úkonu MERCURIUS nikdy nemohlo dôjsť. Žalovaný zároveň poukázal na rozhodovaciu činnosť ÚS SR, ktorá uprednostňuje materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, pričom pri riešení (rozhodovaní) konkrétnych prípadov sa nesmie opomínať, že prijaté riešenie (rozhodnutie) musí byť akceptovateľné aj z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti. Všeobecný súd pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov. Žalovaný s odbornou starostlivosťou vyvinul všetko úsilie o naplnenie postupu podľa ustanovenia § 79 ods. 1 ZKR v súvislosti so zapísaním majetku tretej osoby – MERCURIUS ako záložného dlžníka do konkurzu vedeného na majetok úpadcu SSIM. Žalobcovi pritom nejde o záujmy zabezpečeného veriteľa, ktorým aj v konkurze na majetok MERCURIUS je ten istý zabezpečený veriteľ, ktorého pohľadávka je zabezpečená tým istým majetkom, ale predovšetkým o osobné záujmy (odmena správcu), preto je účelový postup žalobcu zneužívajúcim výkonom práva.

22. Žalobca odvolaciu repliku nepodal. Výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením žalovaného k podanému odvolaniu mu bola doručená dňa 31.10.2024.

23. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu voči rozsudku súdu prvej inštancie podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p., pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

24. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

25. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

26. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom tvrdený odvolací dôvod nie je naplnený.

27. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok spĺňa túto požiadavku, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne, stručne a zrozumiteľne vysvetlil, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal, ako vykonané dôkazy hodnotil, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a aké úvahy ho viedli k rozhodnutiu vo veci. Súd

prvej inštancie sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so všetkými pre správne rozhodnutie dôležitými skutočnosťami i námietkami strán sporu.

28. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

29. Odvolací súd bol v zmysle ustanovenia § 383 C.s.p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie.

30. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol žalobu žalobcu z dôvodu splnenia zákonných predpokladov zápisu dotknutých nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu SSIM, ktorého správcom je žalovaný.

31. Podľa § 79 ods. 1 ZKR, pred tým, ako správca zapíše majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu do súpisu, je povinný vyzvať tretiu osobu, aby do 30 dní od doručenia výzvy zaplatila k rukám správcu sumu rovnajúcu sa hodnote tohto majetku odsúhlasenú dotknutými zabezpečenými veriteľmi alebo prihlásenú sumu zabezpečenej pohľadávky, do ktorej je zabezpečená, ak je nižšia ako hodnota tohto majetku. Ak tretia osoba výzvu správcu splní, zabezpečovacie právo na majetku tretej osoby zanikne; ak ju nesplní, správca zapíše majetok tretej osoby do súpisu.

32. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

33. Medzi žalobcom ako správcom konkurznej podstaty úpadcu MERCURIUS a žalovaným ako správcom konkurznej podstaty SSIM bolo sporné, či Výzva žalovaného pre MERCURIUS ako tretiu osobu vyvolala účinky, ktoré s ňou § 79 ods. 1 ZKR spája, keďže doručenie výzvy tretej osobe je podmienkou zápisu tohto majetku do oddelenej podstaty toho zabezpečeného veriteľa, ktorého pohľadávku zabezpečuje.

34. Vzhľadom na už vyslovený záväzný právny názor dovolacieho súdu v danej veci sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že Výzva, ktorú žalovaný adresoval MERCURIUS, vyvolala účinky predpokladané § 79 ods. 1 ZKR s poukazom na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže tento jednostranný právny úkon správcu, ktorým vyzval MERCURIUS ako vlastníka dotknutých nehnuteľností, ktoré zabezpečovali pohľadávku prihláseného zabezpečeného veriteľa úpadcu SSIM na jej zaplatenie v zákonnej lehote 30 dní.

35. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že Výzva žalovaného bola zasielaná MERCURIUS doporučené a listová zásielka sa vrátila žalovanému dňa 24.3.2017 s poznámkou pošty „adresát neznámy“ z dôvodu na strane MERCURIUS, ktorý nemal na doručovacej adrese, totožnej s adresou evidovanou v obchodnom registri, zriadenú listovú schránku s menom spoločnosti a ani neoznámil poštovému podniku osobu, ktorá by bola jej poštové zásielky oprávnená preberať. Uvedené nebolo medzi stranami sporné. Preto súd prvej inštancie správne považoval Výzvu žalovaného za riadne doručenú, keďže v danej veci postačovalo, že Výzva sa preukázateľne dostala do dispozičnej sféry MERCURIUS ako jej adresáta, ktorý sa mal možnosť objektívne zoznámiť s jej obsahom v zmysle už uvedenej teórie dôjdenia. Účinnosť prejavu vôle voči neprítomnej osobe totiž nastáva od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami, prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Keďže MERCURIUS mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle žalovaného, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. To znamená, že od okamihu, keď mal adresát možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, začala plynúť zákonná lehota na uhradenie pohľadávky zabezpečeného veriteľa k rukám správcu, čo nastalo najneskôr deň pred dňom vrátenia zásielky odosielateľovi ako nedoručenej, z dôvodu, že adresát je neznámy.

36. Uvedené je preukázané poštovou zásielkou s doručenkou, ktorá tak predstavuje minimálne nepriamy dôkaz (dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala

skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania; objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah) o dátume, kedy sa Výzva žalovaného dostala do sféry dispozície MERCURIUS a okamih, kedy vyvolala právne účinky s tým spojené.

37. Z uvedeného dôvodu je podľa odvolacieho súdu nesprávny právny názor žalobcu, že ustanovenie § 79 ods. 1 ZKR treba vykladať tak, že správca môže zapísať majetok do súpisu, a teda ho aj následne speňažiť výlučne iba v prípade, keď tretia osoba reálne – fyzicky prevzala Výzvu podľa § 79 ods. 1 ZKR, keďže by to odporovalo účelu a cieľu právnej úpravy konkurzu.

38. Žalobca pritom svoje tvrdenia uvádzané v odvolaní, že Výzva podľa § 79 ods. 1 ZKR sa do dispozícinej sféry žalobcu (zrejme MERCURIUS, keďže tento je odlišný subjekt od osoby správcu, poznámka odvolacieho súdu) nikdy nedostala, nepreukázal.

39. Zákonná lehota tretej osobe na uhradenie pohľadávky zabezpečeného veriteľa k rukám správcu márne uplynula dňa 24.4.2017, pričom účinky konkurzu na úpadcu MERCURIUS nastali až dňa 23.5.2017, teda až po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle § 79 ods. 1 ZKR a Výzvy žalovaného. Žalovaný správne postupoval v zmysle § 79 ods. 1 ZKR, keď dotknutý majetok MERCURIUS po márnom uplynutí lehoty zapísal do konkurznej podstaty úpadcu.

40. Na uvedenom závere nie je spôsobilé podľa odvolacieho súdu zmeniť ani to, že konkurzné konanie na úpadcu MERCURIUS začalo uznesením konkurzného súdu z 9.1.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 10/2017 zo 16.1.2017 a uznesením z 15.3.2017 zverejneným v Obchodnom vestníku č. 58/2017 z 23.3.2017 bol MERCURIUS ustanovený predbežný správca. V zmysle § 21 ZKR, konkurzný súd ustanovuje predbežného správcu iba za účelom posúdenia majetnosti dlžníka. Začatie konkurzného konania nemá účinky vyhlásenia konkurzu podľa § 44 ods. 1 ZKR, až ktorým okamihom prechádzajú dispozíčné oprávnenia nakladať s majetkom úpadcu a oprávnenie konať za úpadcu na ustanoveného správcu. Z uvedeného dôvodu žalovaný nemal zákonnú povinnosť doručovať Výzvu predbežnému správcovi, resp. následne ustanovenému správcovi úpadcu MERCURIUS, teda žalobcovi, tak ako to naznačil v podanom odvolaní žalobca, kde uviedol, že Výzva podľa § 79 ods. 1 ZKR sa do jeho dispozícinej sféry nikdy nedostala.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal vylúčenia majetku z konkurznej podstaty úpadcu SSIM; eventuálne zaplataenia 378.000,- eur s úrokom z omeškania 12,25 % ročne od 1.9.2023 do zaplataenia, keďže boli splnené zákonné podmienky na zapísanie dotknutého majetku do súpisu úpadcu SSIM.

42. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

43. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).